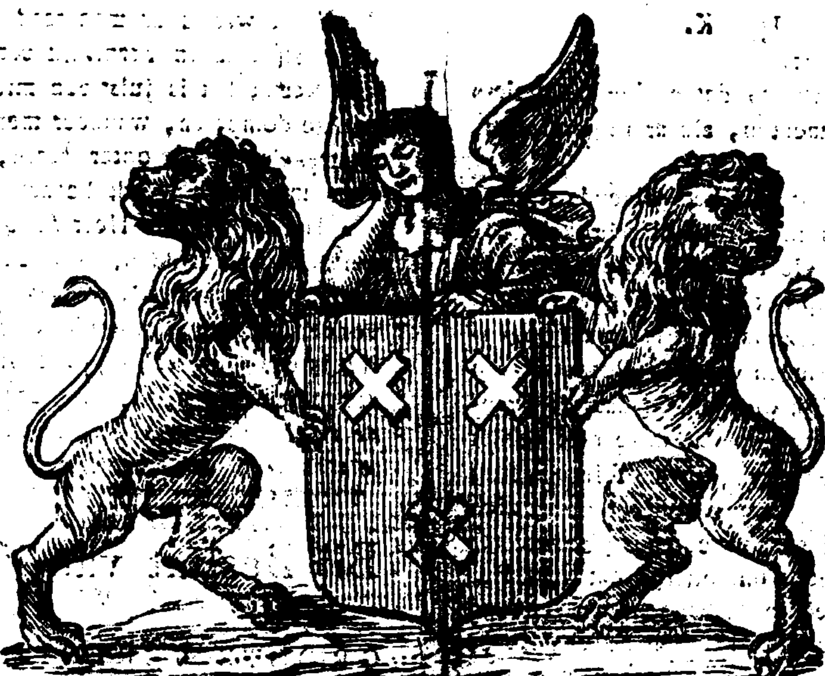
A°. 1828. N°. 12.

BREDASCHE COURANT.

Zaturdag den 22 Maart.

AFKONDIGING.

Het Bestuur der Gemeente van BREDA, gezien de aanschrijving van den Heer Gouverneur dezer Provincie, van den 6 Maart 1828.

Gezien art. 95b der wet van 28 Junij 1822, (*Staatsblad n°. 25*)

Maakt bij deze aan alle Ingezetenen dezer Gemeente bekend, dat het Primitief Kohier letter A, der bij voorschrevene wet vastgestelde belasting op het Personeel, op den 6 Maart Jl., door welgemelde heer Gouverneur is executoir verklaard en ter invordering aan den Ontvanger overgegeven, zullende dus een iegelijk, na bekomene kennisgeving van zijnen aanslag, verpligt zijn, dien invoege als daarbij, in overeenkomst met art 96 der wet zal zijn opgegeven, te voldoen, op poene van parate executie, terwijl de zoodanigen, die hun aanslag-billet niet zullen hebben ontvangen, zich van een dubbeld van hetzelve, kosteloos ten kantore des ontvangers zullen kunnen voorzien; en zij die zouden mogen vermeenen, dat de aanslag niet overeenkomstig is met hunne opgave of met de plaats gehad hebbende taxatie, opneming en telling, zich deswege, schriftelijk, op ongezegeld papier, bij den Controleur der divisie, zullen kunnen beklagen, binnen den tijd van ééne maand na de dagteekening van hun aanslag-billet.

En, opdat niemand hier omtrent onwetenheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt alomme waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan te BREDA, den 17 Maart 1828.

Het Bestuur de Gemeente van Breda,
DE ROIJ, vt.
Ter ordonnantie van hetzelve
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHUIKES.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen ter kennisse van de belanghebbenden, dat bij hen is ingekomen het Kohier der Grondbelasting dezer Stad over den jare 1828, bij Zijne Excellentie den Heere Gouverneur der provincie *Noord-Braband* gearresteerd en executoir verklaard. En dat het voorschreve Kohier, den tijd van tien dagen na dato dezes ter Secretarij dezer Stad op de gewone dagen en uren ter inzage van de belanghebbenden voorhanden liggen zal.

BREDA, den 17 Maart 1828.

DE ROIJ, vt.
Ter ordonnantie van Dezelven,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHUIKES.

NEDERLANDEN.

BREDA den 20 Maart.

In de *Utrechtsche Courant* van den 19 Maart leest men het volgende:

In den nacht van den 16 op 17 Maart is ongelukkiglijk de Dorps- en Kostschool van den heer *B. van Nebr*, te Westbroek, eene roof der vlammen geworden. Omstreeks 1 uur werd de dienstmeid ontwaar dat er in het bovenhuis brand was ontstaan, waarop dadelijk alles werd aangewend, om de in rust zijnde zeven en twintig kweekelingen te wekken en redden. Door de bezorgdheid van den onderwijzer zijn dan ook zes en twintig derzelve gelukkiglijk gered, doch een hunner, zijnde een zoontje van den heer *van Voorthuizen*, Schout van Abcoude, werd, door eene bijeenkomende noodlottige omstandigheid, het ongelukkig slagtoffer van deze ramp! en de Onderwijzer mogt alzoo het genoegen niet smaken, alle de aan zijne zorg toevertrouwden panden, voor welke hij steeds zoo bijzonder waakte, gered te zien. Het gebouw is van binnen geheel uitgebrand en alle goederen, als ledikanten, bedden, enz., zijn door de vlammen verslonden. Dit ongeluk wordt aan de onvoorzigtigheid der dienstmeid toegeschreven, welke met een licht en een stoof met vuur naar den zolder was gegaan, terwijl het huisgezin zich in rust bevond.

BRUSSEL den 18 Maart.

Z. M. de koning is heden met den Prins van Oranje heden alhier aangekomen; Z. M. zal morgen audientie verleenen.

Een handelhuis alhier heeft berigten uit Londen van den 13 dezer. Volgens dewelke Engeland onzijdig zal blijven in den oorlog tusschen Rusland en Turkije, zonder echter van het tractaat van 6 Julij aftegaan.

UTRECHT den 19 Maart.

Zijne Majesteit heeft tot Rector-Magnificus onzer Hoogeschool, voor het volgend Akademie jaar, benoemd den Hoogleeraar *J. Kops*.

Men meldt uit Amsterdam, dat de geestdrift aldaar ten top gestegen is over de opheffing der afdamming van het IJ, en de daarstelling der omdijking vóór Amsterdam, reeds den 15 April 1819 door Zijne Majesteit besloten naar het ontwerp van den Heer Staatsraad Inspecteur-Generaal, *J. Blanken, Jansz.* — Zeemanshoop vlagt alle dagen, en vele bewoners van den buitenkant wenschen te illumineren om hun genoegen daardoor openlijk aan den dag te leggen. — Te Monikendam zonden drie kostbare partijen, door de visscherij, scheepmakkerij en nog eene derde corporatie gegeven, zijn en de huizen, waarin die partijen werden gehouden, geïllumineerd zijn geworden. Er is nooit een besluit en plan, zegt de schrijver van dit berigt, bekend geworden, hetwelk met zoo veel algemeene goedkeuring bekroond wordt als dit, en waarin men zoo veel deel neemt.

UTRECHT den 20 Maart.

Aanstaanden Woensdag den 26 dezer, te half elf ure, zal de Hoogleeraar *Mr. A. van Goudoever*, de waardigheid van Rector-Magnificus aan zijnen opvolger met een plegtige redevoering overdragen: bij welke gelegenheid de toegewezene eereprijzen en eervolle getuigschriften zullen worden uitgereikt.

TURKEIJE.

BUCHAREST den 28 Februarij.

De post uit Konstantinopel van den 11 dezer is, met vele geld-remises van de aldaar zich nog bevindende Franken, die in groote ongerustheid verkeeren en hun geld overmaken, als nog te Rutschuck, dewijl de ijsgang niet toelaat de rivier over te trekken. Dezelve wordt met veel ongeduld verwacht. De bezorgenis nopens het bezetten der prinsdommen door de Russen, duurt voort, in weerwil van den firman des Grooten Heers dat geene Turken de prinsdommen zullen bezetten. De Hospodars hebben aanzegging bekomen dat de Porte bij een oorlog met Rusland, niet in Walachije of Moldavie zal rukken, maar zich aan den Donau zal verdedigen, alwaar zij de verdedigings-linie geformeerd heeft, met last zulks aan alle Bojaren mede te deelen. De Pacha van Silistria heeft aan den Aga alhier bevel gezonden alle in de districten zonder verlof zich bevindende Turken gevangen te nemen en naar de andere zijde van den Donau te zenden.

DUITSCHLAND en Aangrenzende Rijken.

WEENEN den 10 Maart.

Gisteren is de markies *van Traversin*, overste luitenant bij de Russische marine, van Petersburg als koerier door deze stad naar Malta vertrokken. De Turksche proclamatie van den 20 December was den 25 Februarij te Petersburg bekend geworden, en had veel indruk verwekt.

De raad van oorlog heeft order gegeven dat eenige regementen naar Hongarijen zullen marcheren om het kordon te versterken, dat Oostenrijk aan den kant van Servie formeert.

BERLIJN den 14 Maart.

Den 28 Februarij is alhier een Engelsche kabinets koerier van Londen naar Petersburg doorgereisd. Men wil dat hij gewigtige depeches overbrengt en dat lord *Stuart* hem spoedig zal volgen. Engeland wil, zoo mogelijk, den vrede nog pogen te behouden, zonder echter van het tractaat van 6 Julij aftegaan.

Terwijl verscheidene dagbladen de echtheid van het Turksch Manifest betwisten, is men in Turkije nog ijverig bezig deszelfs gruwzamen inhoud *letterlijk* ten uitvoer te brengen, en alle Franken, onderdanen der drie verbondene Mogendheden, te verdrijven om plaats te maken voor de Aziaten, die verwacht worden. Deze trek van Turksche barbaarschheid doet voor ergere vreezen indien de oorlog uitbreekt. De verdrevene Armeniers maakten de beschaafdste klasse der onderdanen der Porte uit. De handel, industrie, kunsten en wetenschappen werden door hen bij uitsluiting beoefend. Daar dezen ballingen geene bepaalde plaats is aangewezen, zullen zij zich grootendeels in de Oostelijke streken van Rusland nederzetten en welligt aldaar even zoo veel nut stichten, als de geleerde Grieken na de verovering van Konstantinopel door *Mahomed*, in Italie gedaan hebben. In de hand der Voorzienigheid zijn ook de dwaasheden en de onverdraagzaamheid der menschen werktuigen tot hoogere plannen, welke eerst na derzelver ontwikkeling zich doen kennen.

Van den 15 Maart.

Alhier wordt veel gesproken over het verdrag dat tusschen Pruissen en Nederland nopens de scheepvaart op den Rijn zal gesloten worden. Het eerste gedeelte handelt over den stroom beneden Gorinchem en Krimpen tot aan de *zee*, en wordt als zee-gebied beschouwd, waarop de Navigatie-acte van Weenen niet toepasselijk is; aldaar zal een passage-geld worden betaald, hetwelk den transito, tol en scheepvaarts-belasting in zich zal bevatten. Deze nieuwe transito-tol is niet aan de verandering of vermindering onderworpen, welke, met algemeen overleg van de Staten van den Rijn-oever, in het tarief der scheepvaart op dien stroom, zullen bepaald worden.

Het tweede gedeelte handelt over den stroom van Gorinchem en Krimpen tot aan Lobith, welk gedeelte Nederland rekent alleen tot den Rijn te behooren, waarop het stelsel van scheepvaart volgens art. 2 van de Conventie van Weenen, kan toegepast worden. Nederland zal alzoo het groote Proces wegens de sluiting van den Rijn, in de hoofdzaak, gewonnen hebben. (Zeer natuurlijk is het dat de genen die de lasten en de gevaren van eene rivier moet dragen, ook eenige daaraan verbondene voordeelen genieten.)

FRANKFORT den 16 Maart.

Den 2 dezer heeft men ook te Toplitz, eene aardbeving gevoeld. Men weet dat aldaar vele zwavel en warme baden gevonden worden.

Men zegt, dat er eene groote beweging onder de Oostenrijksche troepen naar den kant van Hongarije plaats heeft, en dat Pruissen insgelijks militaire toebereidselen maakt.

Van den berg St. Bernard, in Zwitserland, schrijft men dat op den 6 Maart aldaar eene koude van 14 gr. en een hevige Noorden wind geheerscht heeft. 26 werklieden van Aoste komende heeft men gered en ingenomen; elf hunner waren de voeten, de handen of de ooren bevroren; een van dezelve zoude men de hand moeten afzetten. Des avonds terwijl men zich nog met de bezorging dezer ongelukkigen bezig hield, werd er aan de deur geklopt; het was een Engelsch edelman welke de onvoorzigtigheid had gehad den berg zonder gids overtetrekken. Hij was eer dood dan levendig, en zijne beide voeten waren bevroren. Men heeft ook dezen de noodige hulp toegebragt.

FRANKRIJK.

Parijs den 16 Maart.

Uit Grenoble schrijft men in dato den 10 Maart, dat eenige kanonniers en detachementen van de 5e en 62ste regementen, aldaar in garnizoen, den 12 naar Toulon zullen marcheren.

In het Engelsche dagblad de *Standart* leest men het volgende nopens den oorlog tegen Turkije: „De oorlog is in Europa uitgebroken; De Russen zijn op marsch om zich van Moldavie en Wallachije meester te maken, hetwelk zonder twijfel de eerste stap is tot bezetting van Europeesch Turkije. Frankrijk wapent zich en deszelfs magt is op dit oogenblik in beweging om de heerschzuchtige plannen van den Potentaat van Rusland te verhinderen." (Dit is waarschijnlijk onwaarheid daar de Fransche troepen de Grieken zullen te hulp snellen op dat deze niet verder door Aziatische en Egyptische horden worden uitgemoord of in slavernij weggevoerd, en zulks krachtens het verdrag van 6 Julij, waarbij zich ook Engeland zal houden. Dat Rusland heerschzuchtige plannen ten oogmerk heeft is ook onwaarschijnlijk.) Het is onmogelijk dat wij, Engelschen, kunnen dulden dat Konstantinopel in de handen van Rusland valt; het zoude over de Zwarte, de Egeesche en Middellandsche Zeeën het bewind voeren; het zoude eene vermeerdering bekomen van eene maritime bevolking en van kusten geschikt om zeelieden te formeren; in een woord, het zoude aldus middelen bezitten om op zee even zoo magtig te worden, als het reeds op het land is." (Ofschoon Engeland nimmer zal toestaan dat Rusland meester van Konstantinopel wordt, dewijl deze stad, als tusschen de drie oude werelddeelen gelegen, geschikt is eene wereldstad te worden, zoo zal het zich thans niet tegen Rusland verklaren.)

Men denkt dat na den overtogt der Pruth de Porte tot inkeer zal komen en zich zoo wel aan de voorstellen van het verdrag van 6 Julij, als aan die van het tractaat van Ackermann, zal mogten onderwerpen. „Indien de Porte als dan nog oorlog begeert, zegt een onzer dagbladen, dan zoude men in 1828 even als in 1807 de Dardanellen kunnen forceren terwijl de Russen uit de Zwarte zee, den Bosphorus zouden aanvallen. Na aldus de gemeenschap tusschen Europa en Azia afgesneden te hebben, zoude men eenige bomben in Konstantinopel kunnen werpen, en tevens den toevoer van 15,000 kloots granen afsnijden, welke de bevolking elken dag verteerd. Het zoude alsdan geene moeite kosten de trotschheid des Grooten Heers te vernederen."

Parijs den 17 Maart.

Het schijnt zeker dat de oorlogs-verklaring van Rusland reeds aan de Hoven is gezonden. De Engelsche papieren deelen reeds den inhoud van de Russische proclamatie mede. In dezelve worden de talrijke schendingen van het verdrag van Ackermann, hetwelk Turkije nimmer schijnt voornemens geweest te zijn na te komen, opgesomd. De poging van Turkije om Persie weder met Rusland in oorlog te brengen, wordt als eene der voornaamste beweegredenen tot den oorlog opgegeven.

Particuliere brieven uit Brody melden, dat de veld-equipagie van den Keizer van Rusland, aldaar is aangekomen en dat er groote bewegingen onder de troepen plaats hebben.

Frankrijk en Engeland, doch vooral Oostenrijk, schijnen met dezen keer van zaken in verlegenheid, en de prins *van Metternich* wordt elk oogenblik te Parijs verwacht, om zich vervolgens naar Londen te begeven. De *Constitutionnel* zegt: „Men vernemt uit de bewindvoerende minister van Oostenrijk, elken dag aldaar verwacht wordt, dat hij zijne reis naar Londen zal vervolgen, en dat deze diplomatieke reis ten oogmerk heeft een verdrag tusschen Frankrijk, Oostenrijk en Engeland, in oppositie van het verdrag van 6 Julij, te sluiten. Het schijnt ook dat dit laatste verdrag reeds een weinig verouderd is, en vernietigd zal worden door de overtrekking der Pruth en door de oorlogzuchtige houding welke Rusland aanneemt." (Naar alle waarschijnelijkheid is de *Constitutionnel* verkeerd onderrigt, daar alles doet zien dat het verdrag van 6 Julij, zal onderhouden worden.)

Uit Perpignan schrijft men in dato den 10 Maart, het volgende:

„De directie der artillerie dezer stad heeft bevel ontvangen alle de geweren uit de arsenalen dier plaats naar Montpellier te zenden, alwaar ook vier kompagnien pionnionniers georganiseerd worden."

„Het 29ste reg. van linie, hetwelk te Prades en te Vinca lag, heeft bevel ontvangen naar Avignon te marcheren."

De batterij artillerie welke den 14 van Toulouse naar Toulon moest vertrekken, bestaat uit 100 caissons, dezelve zal door eene veldbatterij gevolgd worden.

— De staat der geldmiddelen, zoo als die door den Minister van Financien is opengelegd geworden, geeft aanleiding tot eenen twist tusschen de dagbladen, waarin dat van den Heer *de Villèle* op zich zelf staat, en voorgaat met den Heer *Roij* van kwade trouw te beschuldigen, zonder naar wederleggingen te luisteren. De *Moniteur* heeft, na zijne, onlangs, medegedeelde, verdediging van dien Minister, het stilzwijgen bewaard. Thans vat het *Journal des Debats* het woord op, en verheugt zich over den openlijken strijd, dien de *Gazette* begonnen heeft, daar dit een goed middel is, om achter den waren staat van zaken te komen. „Tot hier toe," zegt dat blad, „is de *Gazette* slechts een soort van aanleep van den *Moniteur* geweest; zij heeft de verkeerde daden van het Ministerie gepriezen, de goede gelaakt, en aan hetzelve haren bijstand tot het onderdrukken van de vrijheden des volks aangeboden. Maar dit is nu voorbij, en het blijkt thans, uit welke onreine bron die handelwijs der *Gazette* ontsproot. De edele openhartigheid van den Heer *Roij* heeft de bom doen losbarsten."

De Heer *de Villèle* beschuldigt den Heer *Roij*; dat hij, met veel kunst, het te kort zoo groot heeft doen voorkomen, om de Monarchij aan de omwentelings-gezinden ten prooi te geven. Hierop maakt het *Journal des Debats* de volgende niet onbelangrijke aanmerkingen:

„Die verwijt schijnt voornamelijk te ontspruiten uit het stelsel van achterhoudenheid, hetwelk onder het vorig Bestuur in zwang was, en waaraan het rondborstig verslag van den Heer *Roij* een einde gemaakt heeft.

„De Heer *de Villèle* en de *Gazette*, beweren, dat het, zelfs op het stuk der geldmiddelen, gevaarlijk is, de waarheid te spreken, en dat dit het middel is, om omwentelingen te veroorzaken. Dit is eene overoude dwaling, waarmede men reeds voor den dag kwam, toen *Necker* voor de eerste maal in Frankrijk eene openlijke rekening aflegde.

„Neen; het is juist een middel om Staten in verwarring en verlegenheid te dompelen, wanneer men het kwaad verbergt, hetzelve door halve maatregelen nog grooter maakt, of allerlei uitvlugten zoekt, tot dat het even moeijelijk wordt hetzelve langer te verbergen, als te verhelpen.

„Indien wij den Heer *Villèle* met zijne Kamer nog slechts weinige jaren behouden hadden, zouden wij, in plaats van een te kort, hetwelk groot genoeg was om tot waarschuwing te strekken, een verwarring gevonden hebben, waaruit geene redding mogelijk zoude geweest zijn. Het is een blijk van de wijsheid des Heeren *Roij*, dat hij den staat van zaken heeft doen kennen, eer het kwaad erger geworden is; en de Heer *de Villèle* doet verkeerd met zich dit als een persoonlijke beleediging aan te trekken."

Te BREDA, bij F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, Boekdrukker en Boekverkooper.